# Dimarts 29 durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Lc* 12,35-38):** En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Tingueu cenyits els vostres lloms i encesos els vostres llums. I vosaltres sigueu semblants als homes que esperen el seu amo quan torna de les noces, per tal que, quan vingui i truqui, l'obrin de seguida. Benaurats aquells servents als qui, quan vingui l'amo, els trobi vigilant. En veritat us dic que se cenyirà i els farà posar-se a taula, i anirà passant a servir-los. I si ve a la segona vigília o a la tercera, i els troba així, sortosos són ells».

© Albada Editorial / evangeli.net

***«Sigueu semblants als homes que esperen el seu amo quan torna de les noces»***

Mn. Miquel VENQUE i To
*(Solsona, Lleida, Espanya)*

Avui cal que ens fixem en aquestes paraules de Jesús: «I vosaltres sigueu semblants als homes que esperen el seu amo quan torna de les noces, per tal que, quan vingui i truqui, l'obrin de seguida» (Lc 12,36). Quina joia descobrir que, encara que pecador i petit, jo mateix obriré la porta al Senyor quan vingui! Sí, a l'hora de la mort jo seré qui obrirà la porta del cel o la tancaré, ningú no podrà fer-ho en lloc meu. «Estiguem convençuts que Déu ens demanarà comptes no solament de les nostres accions i paraules, sinó també de com hem fet servir el temps» (Sant Gregori Nazianzè).

Estar a la porta i amb els ulls oberts és un plantejament clau i al meu abast. No puc badar. Badar és oblidar-se de l'objectiu, desitjar anar al cel, però sense una voluntat operativa; és fer volar papallones, sense tenir un desig amb compromisos avaluables. Portar el davantal vol dir estar a la cuina, preparat fins l'últim detall. El meu bon pare, que era pagès, deia que no es pot sembrar si la terra està "enfadada"; per a fer una bona sembra cal passejar-se pel camp i tocar les llavors amb cura.

El cristià mai no és un nàufrag sense brúixola, sinó que sap d'on ve, cap a on va i com arribar-hi; coneix l'objectiu, els mitjans per anar-hi i les dificultats. Tenir en compte tot això ens ajudarà a vigilar i a obrir la porta en el moment que el Senyor ens avisi. L'exhortació a la vigilància i a la responsabilitat es repeteix sovint dins la predicació de Jesús per dues raons clares: perquè Jesús ens estima i ens "vetlla"; qui estima no s'adorm. I, perquè l'enemic, el diable, no para de temptar-nos. El pensament del cel i de l'infern mai no ens podrà distreure dels deures de la vida present, però és un pensament saludable i encarnat, i mereix la felicitació del Senyor: «I si ve a la segona vigília o a la tercera, i els troba així,

sortosos són ells» (Lc 12,38). Jesús, feu que estigui cada dia atent i vigilant, sempre estimant-vos.

## *Pensaments per a l'Evangeli d'avui*

- «Feliç, doncs, aquell qui el Crist el truca a la seva porta. La nostra porta és la fe, que si és resistent, defensa tota la casa» (Sant Ambròs)

- «Jesús vol que la nostra existència sigui treballosa, que mai baixem la guàrdia, per tal d'acollir amb gratitud i estupor cada nou dia que Déu ens regala» (Francesc)

- «(...) La vigilància és 'guàrdia del cor' i Jesús demana al Pare que ens guardi en el seu Nom. L'Esperit Sant intenta despertar-nos constantment a aquesta vigilància (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.849)